

Skatteministeriet

20. juni 2016
J.nr. 16-0675036

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 471 af 23. maj 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Christensen (DF).

Karsten Lauritzen

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål 471

Vil ministeren redegøre for de konkrete vurderinger, der ligger til grund for ministerens svar på SAU alm. del – spørgsmål 80 om, at sænkningen af reparationsgrænsen til 65 pct. efter den midlertidige forhøjelse ville koste ca. 100 jobs? Mener ministeren, at den samlede forventede provenugevinst opvejer tab af jobs? Er ministeren enig i, at det øgede salg af biler, som forventes af sænkningen af reparationsgrænsen, vil skabe arbejdspladser i udlandet, imens en forhøjelse af reparationsgrænsen vil skabe arbejdspladser i Danmark?

Svar

Reparationsgrænsen er grænsen for, hvor stor en andel af et trafikskadet motorkøretøjs værdi, der kan repareres for uden fornyet betaling af registreringsafgift. Som anført i svaret på SAU, alm. del, spm. 80, var den midlertidige forhøjelse af reparationsgrænsen i 2014 og 2015 en afgiftsmæssig begunstiggelse af den del af bilbranchen, der reparerer og genopbygger biler.

I forbindelse med den midlertidige forhøjelse af reparationsgrænsen skønnede Skatteministeriet, at det ville indebære en ekstraomsætning på 120-130 mio. kr. i autobranchen. Skatteministeriet har tidligere på baggrund af input-output tabellerne fra Danmarks Statistik skønnet, at en omsætningsfremgang i denne størrelsesorden vil indebære en øget beskæftigelse på ca. 100 arbejdspladser på kort sigt.

Det fremgår af data for 2014 indhentet hos brancheorganisationen Forsikring og Pension, at den midlertidige forhøjelse af reparationsgrænsen i 2014 kom til at omfatte ca. 2.200 biler, som samlet set havde reparationsarbejde for ca. 130 mio. kr. eller godt 100 mio. kr. ekskl. moms.

Antages det, at de ekstra godt 100 mio. kr. i reparationsarbejde på de ca. 2.200 biler, der ekstraordinært kunne genopbygges uden registreringsafgift i 2014, har givet branchen en forholdsmæssigt tilsvarende merbeskæftigelse, kan merbeskæftigelsen beregnes til ca. 75 fuldtidsstillinger. Hertil kommer merbeskæftigelse for reservedelsleverandører og modsvarende mindre beskæftigelse i relation til salg af nye og brugte biler, som samlet set netto udgør i størrelsesordenen 20 - 30 fuldtidsbeskæftigede. Dette ligger til grund for det skøn på ca. 100 fuldtidsstillinger, som er angivet i svar på SAU, alm. del, spm. 80.

Med hensyn til spørgsmålet om provenugevinst sammenholdt med antallet af jobs, skal man være opmærksom på, at den øgede aktivitet og beskæftigelse, som en forhøjelse af reparationsgrænsen vil medføre i autobranchen, på lidt længere sigt vil begrænse aktiviteten i andre brancher, herunder også brancher, der er eksporterende eller importkonkurrerende. Det skyldes, at beskæftigelsen på lidt længere sigt er bestemt af arbejdsudbuddet og ikke efterspørgslen efter arbejdskraft, og at arbejdsudbuddet uden for autobranchen vil blive reduceret som følge af den øgede aktivitet i autobranchen.

Som det også er anført i svaret på SAU, alm. del, spm. 80, er det således alene på kort sigt og isoleret set, at effekten af tilbagerulningen af reparationsgrænsen kan skønnes til ca. 100 beskæftigede. På lidt længere sigt har tilbagerulningen af reparationsgrænsen ikke nogen beskæftigelseseffekt og vil derfor heller ikke reducere antallet af arbejdspladser i Danmark.